

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 14C/260/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215213076
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jeannette Chovanová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2018:1215213076.2

Uznesenie

Okresný súd Bratislava II v právnej veci žalobcu: X. K.. Q. N., R.. XX.XX.XXXX, I. XX, XXX XX N., 2. K.. O. N., nar. XX.XX.XXXX, I. XX, XXX XX N., 3. mal. C. N., R.. XX.XX.XXXX, I. XX, XXX XX N., žalobkyne v 2., a 3. rade zastúpené zákonnou zástupkyňou - matkou K.. Q. N., všetci žalobcovia zastúpení Advokátskou kanceláriou Hudzík & Partners s.r.o. so sídlom Mnoheľova 830/15, 058 01 Poprad, proti žalovanému: BOGL a KRÝSL, k.s. - pobočka, Seberíniho 1, 821 03 Bratislava, IČO: 42 027 101, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Pastierik, s. r. o. so sídlom Továrenská 6, 811 09 Bratislava o ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd konanie **z a s t a v u j e**.

odôvodnenie:

Žalobou zo dňa 20.05.2015 sa žalobcovia domáhali, aby súd zaviazal žalovaného na zapletenie sumy vo výške 50.000,- Eur žalobkyni v 1. rade, sumy vo výške 50.000,- Eur žalobkyni v 2. rade, sumy vo výške 50.000,- Eur žalobkyni v 3. rade, titulom náhrady nemajetkovej ujmy. Podaním žaloby tak vznikla žalobkyniam 1/,2/,3/ zo zákona poplatková povinnosť.

Uznesením zo dňa 08.06.2016 č. k. 14C/260/2015 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Bratislave ako odvolacieho súdu zo dňa 30.11.2016 č. k. 8 Co/315/2016-184 súd nepriznal žalobkyniam 1/,2/,3/ oslobodenie od súdneho poplatku v spore o ochranu osobnosti.

Vzhľadom na to, že súd nepriznal žalobkyniam 1/,2/,3/ oslobodenie od súdneho poplatku a podaním žaloby vznikla každej zo žalobkýň poplatková povinnosť samostatne, súd ich výzvou zo dňa 11.04.2017 opätovne vyzval na zaplatenie súdneho poplatku za podanú žalobu v sume 1.566,- Eur do 10 dní od doručenia výzvy pod následkom zastavenia konania podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. zákona o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov. Súdne poplatky boli vyrubené podľa položky 7b písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Predmetná výzva bola právnomu zástupcovi žalobkýň riadne doručená dňa 18.04.2017. Súdny poplatok však za podanú žalobu podľa § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch nebol ani ku dňu vydania tohto rozhodnutia zaplatený.

Podľa § 10 ods. 1 vety prvej a druhej zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním žaloby, návrhu na začatie konania, dovolania alebo kasačnej sťažnosti, súd podľa § 9 vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí, spravidla v lehote

desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený.

Zákonom č. 152/2017 Z. z. sa od 01.07.2017 zaviedla úprava, podľa ktorej v konaní podľa zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch koná a rozhoduje vyšší súdny úradník vrátane rozhodovania o zastavení konania. Nakoľko uvedená novela neobsahuje intertemporálne, teda prechodné ustanovenia,

platí aj na konania začaté pred 01.07.2017. Ak teda po 01.07.2017 poplatník odignoruje súdom určenú lehotu na zaplatenie súdneho poplatku, resp. v tejto lehote súdny poplatok za žalobu nezaplatí, súd konanie z tohto dôvodu zastaví. Dodatočné zaplatenie súdneho poplatku (v odvolacej lehote, resp. lehote na podanie sťažnosti) potom je bez ďalšej relevancie na trvanie konania a súd uznesenie o zastavení konania nezruší.

Podľa § 10 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb., prvoinštančný súd zruší uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, ak bol súdny poplatok zaplatený v lehote určenej súdom podľa odseku 1 alebo ak sú na to dôvody podľa odseku 2. Prvoinštančný súd zruší uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku aj vtedy, ak bolo konanie prerušené podľa osobitného predpisu^{3f}) a správca v ňom pokračuje namiesto poplatníka.

Podľa § 14 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb., ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie vo veciach poplatkov sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) okrem § 357 písm. a). To znamená, že zákon o súdnych poplatkoch je vo vzťahu k CSP zákon osobitným, a teda v konaní podľa zákona o súdnych poplatkoch koná a rozhoduje vyšší súdny úradník vrátane rozhodovania o zastavení konania. Ide teda o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. O nároku na náhradu trov konania rozhoduje sudca a to v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 14 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb., v konaní podľa tohto zákona koná a rozhoduje vyšší súdny úradník vrátane rozhodovania o zastavení konania. Sudca v konaní koná a rozhoduje o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Ak sa sťažnosti vyhovie v plnom rozsahu, rozhodnutie nemusí obsahovať odôvodnenie.

V zmysle § 256 ods. 1 CSP, ak súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania sa musí zaoberať otázkou, či niektorá zo strán zavinila, že konanie muselo byť zastavené. O nároku na náhradu trov konania v zmysle § 262 ods. 1 CSP potom rozhodne zákonný sudca, aj bez návrhu, a to v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Výrok o nároku na náhradu trov konania má povahu uznesenia, proti ktorému je prípustné odvolanie. V zmysle § 6 ods. 2 zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch, vyšší súdny úradník však nemôže vydať rozhodnutie, proti ktorému zákon pripúšťa odvolanie alebo kasačnú sťažnosť.

Žalobkyne 1/,2/,3/ procesne zavinili, že sa konanie proti žalovanému zastavilo, a to z dôvodu, že v stanovenej lehote nezaplatili súdny poplatok za žalobu. V takom prípade by mal žalovaný, ako úspešná strana, nárok na náhradu trov konania, ale keďže mu v konaní žiadne nevznikli a ani vzniknúť nemohli, nakoľko o priebehu súdneho konania vzhľadom na jeho štádium nevedel a ani vedieť nemohol, súd o nároku na náhradu trov konania nerozhodol a pod menom vyššieho súdneho úradníka ani rozhodnúť nemohol. Výrok o nároku na náhradu trov konania je tak v tomto prípade nadbytočný. Z tohto dôvodu rozhodnutie súdu neobsahuje výrok o trovách konania.

V zmysle vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení, keďže žalobkyne 1/2/3/, aj napriek výzve a poučeniu o možnosti zastavenia konania súdny poplatok za podanú žalobu v určenej lehote nezaplatili, súd konanie zastavil.

Poučenie:

Proti uzneseniu súdu vydanému súdnym úradníkom je prípustná sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

Rozsah, v akom sa uznesenie napáda, môže sťažovateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie sťažnosti.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné